

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Αγαπητές φοιτήτριες, αγαπητοί φοιτητές,

σας κοινοποιώ επιστολή φοιτήτριάς μας που εστάλη στον Πρόεδρο του Τμήματος.

Από πλευράς Τμήματος, έκανα και κάνω όλες τις ενέργειες που χρειάζονται (ενδεικτικά: κοινοποίηση της επιστολής στον Κοσμήτορα και προσπάθεια εξεύρεσης άλλης αίθουσας, κοινοποίηση της επιστολής σε σας) έτσι ώστε να ανταποκριθούμε στα δίκαια αιτήματα της φοιτήτριας.

Η κοινοποίηση σε σας σκοπό έχει να συνειδητοποιήσετε (raise awareness) και εσείς τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι συνάνθρωποί μας και να βοηθήσετε και εσείς από την πλευρά σας να απαλύνουμε τα προβλήματα των ατόμων αυτών σε μια δήθεν πολιτισμένη ευρωπαϊκή χώρα εν έτει 2017 (!), όπου επικρατεί πλήρης αδιαφορία για την προστασία των δικαιωμάτων τους στη μόρφωση, στη συμμετοχή στη ζωή της πόλης, αγαθά που εμείς θεωρούμε δεδομένα.

Ελπίζω στη βοήθειά σας.

6 Νοεμβρίου 2017

Κύριε Μηλαπίδη, καλησπέρα σας!

Θα ήθελα να εκφράσω τα παράπονά μου σχετικά με κάποια κακώς κείμενα της Σχολής μας. Να σας ενημερώσω αρχικά πως είμαι ΑΜΕΑ, γεγονός που από μόνο του δημιουργεί μεγάλα προβλήματα και σε μένα, και στους γύρω μου. Δυστυχώς, τα ζητήματα που με απασχολούν αφορούν τόσο αδυναμίες και ανεπάρκειες των κτιριακών εγκαταστάσεων, όσο και την απερίσκεπτη και αγενή, πολλές φορές, συμπεριφορά αρκετών ατόμων που τις χρησιμοποιούν. Θα προσπαθήσω να σας τα παρουσιάσω όσο πιο συνοπτικά γίνεται.

Πιο συγκεκριμένα, έχω παρατηρήσει πως είναι πολύ δύσκολο για κάποια άτομα, παρότι μορφωμένα, να αποδεχτούν το γεγονός πως θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα σε κάποιες περιπτώσεις, αν όχι σε όλες. Έτσι, κάθε φορά που χρησιμοποιώ τον ανελκυστήρα, πρέπει να περιμένω τουλάχιστον 10-15 λεπτά, αφού και οι δύο ανελκυστήρες της Νέας Φιλοσοφικής είναι συνεχώς κατειλημμένοι, ενώ σπάνια κάποιοι θα φιλοτιμηθούν να κατεβούν για να ανεβώ εγώ με το αναπηρικό. Μία λύση που θα μπορούσα να προτείνω θα ήταν να περιοριστεί η χρήση του ενός εκ των δύο ανελκυστήρων αποκλειστικά στους ΑΜΕΑ, ούτως ώστε να μπορούμε να είμαστε

συνεπείς, ιδιαίτερα όταν έχουμε διαδοχικές παρακολουθήσεις. Όλοι βιαζόμαστε, όμως, εμείς δεν έχουμε την επιλογή της σκάλας.

Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι το κάπνισμα στους εσωτερικούς χώρους. Θεωρώ πως δε χρειάζεται να αναφέρω πως αυτό αποτελεί παραβίαση νόμου που έχει ψηφιστεί από το 2009. Ωστόσο, αγνοείται καθημερινά. Είναι και επικίνδυνο, αφού οι καπνιστές ρίχνουν τη στάχτη τους στα πλαστικά καλαθάκια απορριμμάτων και υπάρχει ο φόβος πυρκαγιάς. Και να δούμε πώς θα γλιτώσουμε εμείς, τότε.

Επίσης, το θέμα της καθαριότητας είναι ύψιστης σημασίας για όλους, ιδιαιτέρως, όμως, για όσους αντιμετωπίζουμε σοβαρά προβλήματα υγείας. Σας παρακαλώ να κάνετε τον κόπο να περπατήσετε τη ράμπα ΑΜΕΑ, στην είσοδο της Νέας Φιλοσοφικής. Παραμελημένα φυτά, σπασμένα τζάμια, σκουπίδια, στοιβαγμένες παλιατζούρες στα υπόγεια. Πολύ θλιβερό θέαμα! Είναι κρίμα να συνηθίζουν νέοι άνθρωποι, όπως οι συμφοιτητές και οι συμφοιτήτριές μου, σε τέτοιες εικόνες... Να εξοικειώνονται με αυτές και να τις αποδέχονται στη ζωή τους! Για να μην αναφέρω το κτίριο της - κατ' ευφημισμόν μόνο - Νέας Πτέρυγας... απλώς, τραγικό... Βρώμικο, παραμελημένο, με ασανσέρ που τρίζει και κάνει έναν άσχημο ήχο κατά τη λειτουργία του, λες και δεν καθαρίστηκε ή επισκευάστηκε ποτέ.

Σχόλιο που με πηγαίνει κατευθείαν στην επόμενη επισήμανση. Η πρόσβαση προς τη Νέα Πτέρυγα είναι επίπονη. Τουλάχιστον, για μένα προσωπικά, αυτό το επίθετο τη χαρακτηρίζει πλήρως. Ο δρόμος που οδηγεί προς αυτήν είναι επιεικώς απαράδεκτος, το αναπηρικό μου τραντάζεται, η ήδη σπασμένη και εύθραυστη σπονδυλική στήλη μου επίσης. Το υλικό που έχει χρησιμοποιηθεί για τους δρόμους γενικά είναι ακατάλληλο και εντελώς μη φιλικό προς τους ΑΜΕΑ. Κάντε τον κόπο, σας παρακαλώ, να μπειτε στη Νέα Πτέρυγα από την κανονική της είσοδο. Ναι, αυτή που μοιάζει με γιαπί. Το αμαξίδιό μου αρνείται. Ο συνοδός μου δεινοπαθεί κάθε φορά. Και το χειρότερο είναι πως, ενώ η απόσταση από τη Ν.Φ. είναι μηδαμινή για τους υγιείς φοιτητές και φοιτήτριες, για εμάς τους ΑΜΕΑ είναι τεράστια. Έρχεται χειμώνας, πώς θα προστατευτούμε από τη βροχή και το κρύο; Αν βραχώ, αν αρρωστήσω, αλίμονό μου, και αυτό επειδή – στην καλύτερη των περιπτώσεων - θα χάσω δύο εβδομάδες παρακολουθήσεων... Γιατί να γίνονται μαθήματα σε αυτόν τον ακατάλληλο χώρο; Δε θα έπρεπε να υπάρχει πρόβλεψη, τουλάχιστον για τα μαθήματα που παρακολουθούν ΑΜΕΑ, τόσο για τα κτίρια, όσο και για τις αίθουσες; Καταλαβαίνω πως δεν έχετε σαφή εικόνα των ΑΜΕΑ που παρακολουθούν κάθε μάθημα, θα μπορούσε, όμως, να βρεθεί ένας τρόπος για να αποκτήσετε. Ίσως, αν δηλώναμε πριν το καλοκαίρι τα μαθήματα που σκοπεύουμε να παρακολουθήσουμε;

Γνωρίζω πως η επιστολή μου είναι μεγάλη, το ίδιο μεγάλα, όμως, είναι και τα προβλήματα που αναφέρονται σε αυτήν. Σας ζητώ συγγνώμη αν σας κούρασα, και σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την απάντηση και τις ενέργειές σας, στις οποίες πιθανόν προβείτε.

Με εκτίμηση,

Μαρίνα Αρπατζή